

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1260/2500

อัยการจังหวัดกาฬสินธุ์โจทก์ นายบุญมา การผุด กับพวกจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์กล่าวฟ้องโจทก์ว่าโจทก์ของเจ้าทรัพย์เพร็ดไปเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2499 ตอนกลางวัน ครั้นเวลากลางคืนในวันเดียวกันนั้นเองปรากฏว่าจำเลยมีโคตัวนั้นไว้ในความครอบครองโดยใน ระยะเวลาระหว่าง 2 ตอนดังกล่าวนั้น จำเลยจับโคที่เพร็ดไปนั้นได้เองแล้วกลับยกยกเอาไว้เสีย โดยทุจริตหรือรับของโจรโคตัวนั้นไว้ เช่นนี้เป็นฟ้องที่ไม่เคลือบคลุม เพราะโจทก์บรรยาย การกระทำและรายละเอียดชัดเจนพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจได้ดีอยู่แล้ว ตาม ป.วิ.อาญา ม.158 (5) และความผิดฐานยกยกของหายในลักษณะเช่นนี้ กับความผิดฐานรับของโจรเป็นความ ผิดที่เกี่ยวข้องกันอยู่เช่นเดียวกันกับความผิดฐานลักทรัพย์กับความผิดฐานรับของโจร ซึ่งยอมฟ้อง ได้ในลักษณะทำนองเดียวกันนี้เรื่อง ยกยกทรัพย์หรือรับของโจร โจทก์ฟ้องกล่าวความว่าเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๙ เวลากลางวัน โคผู้สีแดง ๑ ตัวราคา ๕๐๐ บาท ของนายพรม การประสพได้ พลัดเพร็ดหายไป ติดตามหาไม่พบ เหตุเกิดที่ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๙ นั้นเองเวลากลางคืน หลังจากโคของเจ้าทรัพย์ได้หายไปแล้ว ได้ มีผู้พบเห็นจำเลยนี้มีโคของเจ้าทรัพย์ไว้ในครอบครอง ทั้งนี้โดยจำเลยบังอาจสมคบกันยกยกเอา โคของเจ้าทรัพย์ดังกล่าวแล้วไว้เป็นอาญาประโยชน์ของจำเลยเสีย หาได้ปฏิบัติให้ ถูกต้องตามกฎหมายไม่ หรือมิฉะนั้นตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๙ เวลากลางวันจนถึงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๙ เวลากลางคืนซึ่งมีผู้พบเห็นจำเลยมีโคของเจ้าทรัพย์ไว้ในครอบครอง จำเลย บังอาจสมคบกันรับเอาโคของเจ้าทรัพย์ไว้ในครอบครองโดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นของร้ายได้มาจากการ กระทำผิดกฎหมาย เหตุทั้งนี้เกิดที่ตำบลม่วงนา อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอให้ลงโทษ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๓๑๘, ๓๒๑ จำเลยปฏิเสธ

คำพิพากษา

และต่อสู่ว่าฟ้องเคลือบคลุม ศาลชั้นต้นสั่งงดสืบพยานแล้ววินิจฉัยว่า บรรยายฟ้องของโจทก์ชัดเจน ในตัวเอง จำเลยไม่สามารถเข้าใจข้อหาได้ ไม่ชอบด้วย ป.วิ.อาญา ม.๑๕๘ (๕) พิพากษาให้ยกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ฟ้องโจทก์บรรยายการกระทำและรายละเอียดไว้ชัดและไม่ ขัดแย้งกัน พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว ไม่มีทางที่จำเลยจะหลงเข้าใจฟ้องผิด เลย อนึ่ง ความผิดฐานยกยกของตกกับฐานรับของโจรนั้น เป็นความผิดซึ่งเกี่ยวเนื่องกัน อาจ ฟ้องรวมกันมาในคดีเดียวกันได้ตามฎีกาที่ ๔๖๗/๒๔๙๑ จึงพิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ ศาลชั้นต้นดำเนินการพิจารณาสืบพยานต่อไป แล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี จำเลยฎีกาว่า ฟ้อง เคลือบคลุม ศาลฎีกาเห็นว่า ฟ้องฉบับนี้ได้บรรยายการกระทำและรายละเอียดชัดเจนพอสมควร เท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีอยู่แล้ว ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา ๑๕๘ (๒) และความผิดฐาน ยกยกของหายในลักษณะเช่นนี้ กับความผิดฐานรับของโจรเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกันอยู่ เช่นเดียวกันกับความผิดฐานลักทรัพย์กับความผิดฐานรับของโจร ซึ่งยอมฟ้องได้ในลักษณะ ทำนองเดียวกันนี้ พิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์

ตุลยพรรณปฎิภาณ · ประมุข สุวรรณศรี · วิเทศจรยารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://thaideka.online/deka/1260/2500) · <https://thaideka.online/deka/1260/2500>